

Bu yazıyı iktidar ve muhalefete ciddi bir uyarı olarak yazıyorum. Öyle bir zor dönemekten geçiyor ki ülkemiz özellikle milli meselelerde mutabakat sağlamanın önemi ortaya çıkıyor.

Üzülerek ifade etmek isterim ki son zamanlarda sanki ülkemiz siyaseti bir karpuz gibi ikiye ayrılmış vaziyette.

Bu bana 12 Eylül Türkiye'sini hatırlatıyor. O zamanlarda da kahveler ayrıldı, sokaklar ayrıldı, caddeler ayrıldı, mahalleler ayrıldı. Hatta nerdeyse şehirler ayrıldı.

Gelinen sonuçta ne mi oldu? Büyük bir darbe ve bir kıyım yaşandı. Sırf darbenin şartlarının olgunlaşmasının beklendiği son bir yılda binlerce insanımız hayatını kaybetti.

Kardeşin kardeşi boğazladığı günler öyle korkunçtu ki; dün görüştüğün arkadaş bir gün Sonra öldürülmüştü.

Çünkü üstte siyasiler birbirine ağza alınmadık laflar ediyordu, bu tabana yansiyordu.

Şimdide böyle oluyor. O zaman ülke koalisyonlarla yönetilirken şimdi yaklaşık 16 yıldır tek başına bir iktidar var.

Dün koalisyon partileri ve muhalefet anlaşamıyordu milli

MİLLİ MESELELERDE MUTABAKAT ŞART

CENGİZ COSKUN

meselelerde şimdide iktidar ve muhalefet anlaşamıyor.

Burada en büyük sorumluluk iktidar partisine düşüyor. Hele şimdi yeni getirilen partili cumhurbaşkanlığı sistemi sayesinde meclisin çok fonksiyonu kalmadı.

Üstelik nedense milletvekili sayıları 600 oldu. Peki bu kadar milletvekiline ne gerek vardı. Mesela 300 vekil bu işi pekala yürütebilirdi.

Dün "İstanbul Hava Limanı" açıldı. Aslında henüz tamamlanmadı. 2028 yılına kadar tamamıyla bitirileceği söylendi.

Bu açılışa bile muhalefet yoktu. Öyle bir gün seçilmişti ki; Cumhuriyetimizin kuruluşunun 95. yılına denk getirilmiş ve açılış o gün yapılmıştı.

Burada bile iktidar ve muhalefet ters düştü. İktidara göre bu havaalanı 95. Cumhuriyet Bayramı'na bir hediye idi. Ama muhalefet partileri bu açılışı sırf 29 Ekim kutlamalarını yapmamak için bilinçli olarak seçilmiş bir

gün olarak görüyordu.

Zaten yap işlet devret şeklinde yapılan havaalanında yolcu sayısına göre devlet müteahhide para ödeyecekti. Tıpkı şehir hastaneleri gibi.

Burada bile demek ki iktidar ve muhalefet kendi aralarında konsensüs sağlayamıyorlar.

Örneğin yine Suriye konusunda da iktidar ve muhalefet partileri arasında bir birliktelik yok. Baştan sona kadar yanlış olan Suriye politikası neticesi ülkemizde 4 milyona yakın Suriyeli mülteci yaşıyor.

Muhalefet partilerinin tümü bu Suriyelilerin ülkelerine gönderilmesi gerektiği yönünde görüş bildirirken maalesef iktidar gönderilmemesi gerektiğini en yüksek perdeden seslendiriyor.

Ekonomimizi allak bullak eden bu Suriyelilere Cumhurbaşkanımızın deyimi ile 33 milyar para harcanmış.

Bu paranın kendi halkımıza harcanması gerekirken aylak aylak gezip Bol Bol çocuk doğuran Suriyelilere harcanması kabul edilemez.

İnan bir referandum yapılsın ülke nüfusunun yüzde 90'ını bu Suriyelilerin ülkelerine dönmelerini

onaylar.

Bu milli mesele değil mi? Neden bir orta yol bulunmuyor. Bayramlarda ülkelerini ziyarete gidip bir kaç ay kaldıklarına göre temelli gitmelerinde sakınca yoktur Demek.

Daha birçok konu sayabiliriz. Ama iktidar benim dediğim olacak diye diyor, muhalefette bilgi alamadıklarını ve kendilerine bir şey sorulmadığını iddia ederek konuya bigane kalıyor.

Halbuki en küçük bir kararda bile muhalefet bilgilendirilse ne olur? O kadar bürokrat atanıyor bir tane farklı görüşte kimse yok. En son felsefe öğretmeni eski bir milletvekilinin eşi vali olarak atandı.

Bu memlekette iyi bir yere gelmek için iktidar partilimi olmak lazım. Birazda diğer görüşteki insanlarımızı kadro tahsis etsek toplumsal barışa katkı sağlamaz mıyız?

Bizim görevimiz doğruya doğru, yanlışla yanlış demektir. Bu sayfalarda iyi şeyleri alkışlıyoruz, yanlışları da tenkit ediyoruz.

Belki yeni yılla birlikte en azından milli meselelerde toplumsal mutabakat aranır. Umut ediyoruz böyle olur...